

[Horn.]

også tit, man støder på og undrer sig over, at der er medlemmer her i salen, der taler, som om det ikke lader sig gøre at få ordnet noget som helst. Man ved jo udmærket, at hvis ikke Ekstra Bladet eller et andet blad rejser sagen, så kan vi i alt fald gøre det her, hvis der er noget, vi synes er forkert. Man behøver ikke altid at rende til bladene for at få en sag rejst.

Jeg tror, at det bliver nyttigt at få et sådant organ, som dels dækker den bevilgende myndighed og dels dækker forbrugerne. Så kan man jo diskutere i udvalget, hvorledes den bevilgende myndighed skal være repræsenteret, om det skal være af tingets medlemmer, eller om — som det har været i en række tilfælde — man kan gå uden for tinget og vælge dem. Det sidste ville vel nok være betænkeligt, når vi går ind i dette system.

Må jeg så endelig sige om det, der er nævnt om personalet, at de er jo med i det nuværende jernbaneråd, og jeg tror nok, at de i og for sig vil have sig frabedt, at vi her i folketinget på nuværende tidspunkt begynder at blande os i deres forhold. Det tror jeg de ønsker at ordne selv. De har jo været med i strukturudvalget, som lavede denne betænkning, og personalet ved jo også udmærket, at vi er de egentlige arbejdsgivere, så bliver der nogen problemer for deres vedkommende, så tror jeg udmærket, de kender vejen her op i folketinget. Og vi har vel altid forståelse for, at statsbanernes folk — som postvæsenets folk og andre — skal behandles nøjagtig på samme måde som andre og i alle tilfælde ikke dårligere.

Arne Larsen: Jeg takker ministeren, fordi han svarede på det spørgsmål, jeg stillede med hensyn til datterselskaber og datterselskabers oprettelse. Jeg forstår det altså således, at man ikke vil undlade at tage folketinget med i drøftelser, hvis der eventuelt skal ske en opdeling af forskellige grene af DSB i datterselskaber, eller man for eksempel vil oprette nye. Jeg takker for denne besvarelse.

Ministeren var ikke særlig varm på at komme ind i problemstillingen med hensyn til demokrati ude omkring på DSB-arbejdspladserne. Det mener jeg er meget, meget

væsentligt, for her ligger jo væsentlige ressourcer at øse af, en stor viden hos mange mennesker, som har deres daglige arbejde i den store forretning, der hedder DSB. Jeg vil da håbe, at vi i det kommende arbejde med hensyn til DSBs strukturændringer i allerhøjeste grad får draget personaleorganisationerne og samarbejdsudvalgene med ind i det forberedende arbejde og også i det arbejde, hvorved planerne endeligt skal gennemføres.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Før ikke at blive misforstået vil jeg gerne sige helt klart, hvad jeg i øvrigt har sagt en gang før fra denne talerstol, at de tanker, som jeg har nævnt — og som jo også er omtalt i forbindelse med dette lovforslag — om datterselskaber eller lignende inden for DSB, det er tanker, som jeg ikke forestiller mig vil kunne gennemføres eller burde kunne gennemføres, uden at det på en eller anden måde sker i forbindelse med folketinget. Det vil jeg gerne sige ganske klart.

Men jeg vil også gerne sige, for at der nu ikke skal være nogen misforståelser, at deri kan der ikke ligge noget tilsagn om, at man ikke inden for statsbanernes nuværende rammer kunne finde på f. eks. at stille regnskaberne op som et koncernregnskab, hvilket i realiteten ville betyde omtrent det samme. Det vil jeg dog gerne lige have sagt, ikke fordi jeg sådan set har nogen planer om det, men jeg synes dog ikke, at der i det, jeg har sagt, og i det svar, der kom, skal ligge noget tilsagn om, at man ikke ville kunne gøre noget sådant. Det kunne måske endda være særdeles fornøftigt. Det kunne måske være indledning til en mere formel koncernopbygning.

I øvrigt skal jeg sige til hr. Arne Larsen, at det er rigtigt, jeg kom ikke så meget ind på det spørgsmål, men jeg må også sige, at det forekommer mig efter alt, hvad jeg kender til det, og alt, hvad jeg har fået at vide, at hvis der er noget område, nogen stor virksomhed, hvor der finder et meget fast og løbende og nøje samarbejde sted mellem ledelse og personaleorganisationer, så tror jeg nok, det er statsbanerne. Det er i hvert fald mit indtryk, og det gør jo også, at man ikke som minister — jeg kan måske